

PLASJE DOEN?

Komische whodunit

van Hilda Vleugels

In 2 bedrijven

Voor 7 dames, 4 heren, 4 figuranten

DECOR

Gender-neutrale toiletten in een station
Vooraan links: inkomdeur

Zijwanden: deuren van toiletten. (deuren openen richting zaal = geen inkijk vanuit de zaal)
Op de toiletdeuren een gender neutraal logo - zie Google: afbeeldingen logo gender neutrale toiletten. Een van de toiletten is een nachttoilet met blauw licht.

Achterste wand: grote vrijstaande wand met links een deur. Dit is de voorraadkamer (gevulde poetskar met sprays, toiletpapier, keukenrol vuilniszakjes e.d.) Aan de voorkant van die wand fotobehang.

Midden: tafeltje/bureautje, 4 stoelen

Het is de bedoeling dat alles er aantrekkelijk uitziet.

PERSONAGES

7 dames – 4 heren (*combinaties met meer heren en minder dames zijn mogelijk*)

Dames

JACQUELINE: (+/- 48 jaar) toiletjuffrouw in het station (*geen karikatuur*). Draagt nette werkkledij, goedlachse dame

HANNA: jonge dienstster in broodjeszaak

ESTHER: hip meisje

GEORGIEVA: Russische dame – spreekt met Russisch accent

CHANTAL: stewardess in uniform

BERTHA: bezorgster van toiletbenodigdheden

NICKY: flamboyante transgender – (kan ook mannenrol zijn)

Heren

SANDER: zestiger

JEROEN: hoofd van de spoorwegpolitie

LUCAS: charmante, gedistingeerde heer

STAFKE: alcoholieker

Figuranten

2 toiletbezoekers (dame of heer)

2 (of meer) agenten van het interventieteam met bivakmutsen of helmen

1ste BEDRIJF

*(Het is lente. Intro: 2 x refrein van "[Zak eens lekker door](#)" van De Deurzakkers.
Op tafeltje: schoteltje met wisselgeld, leeg kopje, bordje met tarief (toiletgebruik +
handen wassen: 50 cent) en pot met vochtige reinigingsdoekjes. Jacqueline
poetst een toilet, ontsmet de deurknop, eindigt met voldane zucht.)*

JACQUELINE: *(zet poetskar weg, gaat aan tafel zitten, neemt thermosfles, wil kopje
vullen, de thermos is leeg, belt met gsm)* Hanna? Met Jacqueline. Wanneer
heb jij pauze?... Zou je me dan een koffietje willen brengen?... Ok.
Bedankt. *(zet gsm af)*

NICKY: *(op)* Hoi Jacqueline!

JACQUELINE: Ah Nicky! Wat zie je er weer knap uit! Nieuw outfitje?

NICKY: Nah, dat hing al een tijdje in mijn dressing. Maar vandaag vond ik het
perfect passen bij het weer en mijn goed humeur.

JACQUELINE: Jij hebt altijd een goed humeur. Als jij hier binnenkomt, licht alles
op.

NICKY: Ja natuurlijk. Je weet toch waarom?

JACQUELINE: Nee.

NICKY: Omdat ik bij jou mag komen plassen, tiens.

JACQUELINE: Ja, dat zal wel.

NICKY: Schat, het zijn hier gender neutrale toiletten! Hier moet ik niet kiezen
tussen een dames- of herentoilet. Je hebt geen idee hoe bevrijdend dat is.
Gescheiden toiletten zijn voor mij een hel. Ga ik bij de dames, bliksemen
ze me dood van verontwaardiging. Of zie ik ze verstijven: 'help, hier is
iemand met een piemel!' Ga ik bij de mannen. zetten die hanen direct hun
kam recht: 'wat komt die madame hier doen; 't is hier een privé herenclub'.

Maar hier! Hier kan ik zonder scrupules in elk toilet binnen gaan. Dat is gewoon zalig!

JACQUELINE: Ja, maar toch is nog niet iedereen gelukkig met gender neutrale toiletten.

NICKY: Waarom niet? Thuis gebruiken ze toch ook allemaal hetzelfde toilet. Tenzij dan hier en daar nog wat bompa's die een pisbak in hun hof hebben. Maar die zijn aan 't uitsterven.

JACQUELINE: Vooral dames hebben er moeite mee. Sommige willen zelfs geen toilet gebruiken waar een man naast zit.

NICKY: Maar enfin! Ze zitten toch apart! Ze moeten zelfs hun make-up niet in 't openbaar bijwerken. Want elk toilet heeft een spiegel, een wasbakje, zeep, een wc-borstel, een handdoek, een ingebouwd vuilnisbakje... Complete privacy! En alles is hygiënisch en kraak proper.

JACQUELINE: Absoluut. Daar zorg ik wel voor.

NICKY: Waarom doen ze dan moeilijk?

JACQUELINE: Het zit nog tussen de oren, denk ik.

NICKY: Dat betert nog wel. Elke vernieuwing heeft aanpassingstijd nodig. *(af in toilet)*

(Jacqueline gaat aan tafel zitten. Neemt laptop. Hanna op met kop koffie op schoteltje, beeft en morst)

HANNA: Sorry Jacqueline, je zal uit het schoteltje moeten slurpen.

JACQUELINE: Dat geeft niet. Zet maar neer. *(giet gemorste koffie in tas)* Hoe is het in de broodjeszaak. Druk?

HANNA: Het gaat. Alleen waren het vandaag allemaal wacko's die geen gewone bestelling kunnen doen. En dan verschieten ze er van dat ik flip.

JACQUELINE: Was het zo erg?

HANNA: Er staan 24 verschillende broodjes op de kaart. Maar ze moeten allemaal iets anders hebben. De ene zonder komkommer, de andere zonder ajuin, zonder tomaat, geen augurk, met cocktailsaus in plaats van mayonaise... Zo zijn er honderden mogelijkheden. Ik word er kierewiet van.

JACQUELINE: Tja, in de horeca moet je stressbestendig zijn.

HANNA: Ik was al opgefokt door al het lastig volk dat gepasseerd was. En toen kwam die trut. (*imiteert hautaine dame*) "Voor mij een broodje zonder broodkruim met grijze garnaalsla. En de slablaadjes moeten nog eens extra gespoeld worden".

JACQUELINE: Wat heb je toen gedaan?

HANNA: Ik heb die madame recht in de ogen gekeken... (*kleintjes*) en mijn middelvinger opgestoken.

JACQUELINE: Oh nee!

HANNA: Ik hou het daar niet vol. Ik ga ander werk zoeken.

JACQUELINE: Vind je in jouw branche nog altijd geen werk?

HANNA: Ik heb al zo veel audities gedaan. Maar buiten hier en daar een klein rolletje krijg ik niks te pakken. Er zijn niet genoeg opdrachten in het acteurswereldje. 't Is niet voor niks dat acteurs en actrices meer aan de dop staan dan op het podium. En wat moet je dan doen om rond te komen? In zo'n klote-broodjeszaak gaan werken, verdomme. Maar 't is gedaan. Ik ga iets anders zoeken. iets minder stresserend.

JACQUELINE: Ik vrees dat de meeste jobs stresserend zijn tegenwoordig. Ik hoor veel klagen over de hoge werkdruk.

HANNA: Ik denk dat ik me ga bijscholen om les te mogen geven. Zo voor een klas staan, dat zie ik wel zitten. (*Jacqueline grinnikt*) Waarom niet? Les geven is toch een vorm van acteren? En je hebt altijd de hoofdrol... (*Jacqueline lacht*) Waarom lach jij zo?

JACQUELINE: Je bent toevallig bij de juiste persoon om je over les geven te informeren. Ik heb 22 jaar in het onderwijs gestaan.

HANNA: Hoe? Jij bent toch een wc-madame?

JACQUELINE: *(lachje)* Ja, maar nog maar vier jaar.

HANNA: Heb jij een job in 't onderwijs opgegeven om wc-madame te worden? Daar moet je goed zot voor zijn.

JACQUELINE: En toch heb ik er nog geen moment spijt van.

HANNA: Je geeft een droomjob op om de viezigheid van andere mensen te gaan opkuisen? Dat begrijp ik niet.

JACQUELINE: Kijk. Ik ben hier van 8 tot 7. Een lange dag. Maar het werk is niet zwaar. Zeker niet als je met plezier alles netjes houdt. Ik babbel met de klanten. Ik zing als ik daar zin in heb. Ik drink koffie wanneer ik wil. Ik pruts tussendoor wat met mijn laptopje. En 's avonds ga ik naar huis. Zonder zorgen, zonder stress. En wil je nu horen wat een leerkracht allemaal moet doen?

HANNA: Nee, laat maar. Ik denk dat ik het snap. Hoe dan ook, in dat zottekot blijf ik niet werken. Ik vind nog wel een andere manier om de kost te verdienen. Maar nu ga ik eerst mijn blaas leeg maken. Want die loopt ook bijna over van frustratie.

JACQUELINE: Doe maar.

(Hanna af in toilet, Jacqueline drinkt koffie)

NICKY: *(op uit toilet)* Gebruik jij in het spoelwater een ander product, Jacqueline?

JACQUELINE: Ja. Ik wou de magnolia geur eens proberen. Waarom?

NICKY: Die geur is naar mijn smaak iets te opdringerig. Ik vond de lavendelgeur beter. Maar ja, ik ben verzot op lavendelgeur. Ik gebruik het thuis overal: lavendelgeurstokjes op het toilet, lavendelpotpourri in de hal, in linnenzakjes in de kleerkast, lavendelolie in het bad... Altijd en overal

lavendel. Ruik maar eens. (*laat Jacqueline zijn oksel ruiken*) Wasverzachter met lavendel. Dat bouquet is zo rustgevend.

JACQUELINE: Tja, ik heb nu wel een hoop spoelblokjes met magnoliageur ingelegd. Maar ik heb nog een paar lavendelblokjes. Zal ik die voor jou serveren?

NICKY: Nah, dat moet je voor mij niet speciaal doen. Maar ik vind het lief dat je mij in de watten wilt leggen. Jij bent een schat! (*kust Jacqueline*) Hier een plasje doen is niet zo maar gevolg geven aan een ordinaire must. Dat is hier een hemelse happening.

JACQUELINE: Maar Nicky! Jij met je bloemrijke woordenschat. Je maakt het allemaal mooier dan het is.

NICKY: Ik weet het. Dat is beroepsmisvorming. Maar ja, een freelance copywriter moet de dingen mooi kunnen voorstellen, nietwaar?

JACQUELINE: Mooier dan ze zijn.

NICKY: Dat zou ik niet durven zeggen. Het is eerder: het positieve in de verf zetten... en zwijgen over de nadelen.

JACQUELINE: Zeg Nicky. Als copywriter weet jij toch alles over computers, niet?

NICKY: Niet alles, maar wel veel.

JACQUELINE: Ik zou een website willen maken om mijn toiletten te promoten, maar ik weet niet hoe ik daar moet aan beginnen.

NICKY: Dat is poepsimpel. Zet je laptopje maar eens op.

(*Jacqueline start laptop*)

ESTHER: (*rent op*) Sorry Jacqueline, maar 't is dringend.

JACQUELINE: Doe maar, Esther

(*Esther vliegensvlug af in toilet*)

NICKY: *(keek Esther na)* Zo'n latex broek zou ik nu nooit aandoen, zie. Dat tekent alles af. Het mag sexy zijn, maar je moet altijd toch nog iets aan de verbeelding overlaten.

JACQUELINE: Jij draagt toch ook spannende kleedjes?

NICKY: Ja maar... Ok. Ik geef het toe. Ik ben jaloers op haar 'camel toes'.

JACQUELINE: Zo. De laptop is opgestart.

NICKY: Dan zal ik je Wordpress eens laten zien. Dat is de gemakkelijkste manier om een website maken. *(tokkelt op laptop)* Heb je al een domeinnaam?

JACQUELINE: Een wat?

NICKY: Een naam voor je website. Zoals: 'de toiletten van Jaqueline.be' of 'properetoiletten.be'.

JACQUELINE: Nee, dat heb ik nog niet.

NICKY: Denk daar dan eerst maar eens over na. Daarna kan je bij Wordpress registreren. Ik zal deze pagina bij jouw favorieten zetten, dan kan je er met één klik terug naartoe. Als je geregistreerd bent, wordt duidelijk uitgelegd hoe je een website moet maken. Het is fluitje van een cent.

(Esther slaakt luide kreet: Aaaah!)

JACQUELINE: Wat was dat?

NICKY: 't Kwam van daar. Volgens mij heeft dat strak figuurtje haar latex broek te hoog opgetrokken.

JACQUELINE: *(klopt aan bij Esther)* Gaat het, Esther? Alles ok?

ESTHER: *(boos vanuit toilet)* Ja, ja.

NICKY: Alles ok? Ik had niet die indruk.

JACQUELINE: Och, het kan van alles geweest zijn: een vervelend sms'je, een rits die blijft steken, een vaste stoelgang. Maar wat het was, zullen we nooit weten. Want alles wat achter die deur gebeurt, is privé.

NICKY: En maar goed ook. Bon. Ik zal mijn plasje eens betalen. *(betaalt 1 euro, Jacqueline wil 50 cent teruggeven)* Nee, nee. Ik hoef geen wisselgeld.

JACQUELINE: Maar je gaf 1 euro.

NICKY: Voor jouw perfecte service is 1 euro niks te veel.

(Hanna op uit toilet)

JACQUELINE: Bedankt. Zowel voor de extra centjes als voor de informatie.

NICKY: Graag gedaan. Veel succes met je website en 'To the next loo!' *(af met zwaaihandje)*

HANNA: Heb jij een website?

JACQUELINE: Nog niet. Ik moet hem nog maken. Heb jij een website?

HANNA: Nee. Ik sta wel hier en daar wel in de portfolio van castingbureaus. Maar dat haalt niet veel uit. Af en toe eens een figuratie of een reclamefilmpje. Eigenlijk zou ik ook eens een website moeten maken. Maar hoe begin je daar aan.

(Sander op)

HANNA: Met Wordpress is dat naar het schijnt niet moeilijk.

JACQUELINE: Hallo Sander!

SANDER: Dag Jacqueline.

HANNA: Allee. Dan zal ik maar eens terug naar mijn werk gaan.

JACQUELINE: Wacht! Ik moet mijn koffietje nog betalen. *(neemt geld)*

SANDER: Wat hoorde ik daar? Zei je: "Wordpress"? Ga je beginnen bloggen? Jacqueline?

JACQUELINE: Nee, ik ga een website maken.

SANDER: *(teleurgesteld)* Ga je niet bloggen? Spijtig. Ik zou met alle plezier jouw blog volgen.

JACQUELINE: *(betaalt Hanna)* Och, een wc-madame maakt niet genoeg mee om te bloggen.

HANNA: Dan moet je mijn werk komen doen. Je zal dan wel weten waarover je moet bloggen. Als je nog een koffietje wilt, je belt maar, eh.

JACQUELINE: Zal ik doen.

(Hanna af)

ESTHER: *(roept op het toilet)* Shit, shit, shit!

SANDER: *(lacht)* Als je dat op het toilet hoort roepen, klinkt het minder choquerend. Dat is iets om op jouw blog te zetten, Jacqueline. *(af naar toilet)*

JACQUELINE: *(naar Esters toilet, klopt aan)* Kan ik helpen, Esther?

ESTHER: Is daar nog iemand?

JACQUELINE: Nee. Er is maar één klant en die zit op het toilet.

ESTHER: *(steekt kop buiten, het wenen nabij)* Ik krijg mijn skinny pants niet meer aan. Ik heb te hard gelopen en te veel gezwet. Nu schuift die broek niet meer.

JACQUELINE: Dat los ik wel op. Kom, doe die broek maar eens uit en geef ze maar aan mij.

(Esther af in toilet, Jacqueline af in voorraadkamer. Georgieva op, gaat meteen een toilet binnen.)

JACQUELINE: *(op met bus talkpoeder)* Ik sta achter de deur. Geef je broek maar door.

(Muziek: [Intro van game of Thrones – winter is coming](#). Esther steekt latex broek door deuropening, dan deur dicht. Jacqueline bestrooit de binnenkant van de broek rijkelijk met talkpoeder – het poeder stuift. Muziek stopt)

JACQUELINE: *(klopt aan bij Esther)* Jouw broek is klaar, hoor. Je zal ze nu wel aan krijgen.

ESTHER: *(opent deur op een kier, neemt broek)* Merci. *(deur dicht)*

JACQUELINE: Waar was ik gebleven... *(merkt laptop)* Ah ja! Een domeinnaam zoeken.

(Jacqueline neemt vochtige reinigingsdoekjes om de 4 gebruikte toiletten te poetsen en tegelijk na te denken over een domeinnaam. Dit wordt een soort quizspel. Als ze in het toilet is horen we de stem van een quizmaster. Als ze de deurknop poetst - en dus buiten het toilet staat - antwoordt ze.)

STEM QUIZMASTER: *(zodra Jacqueline in het 1° toilet is)* Opgelet, Jacqueline! De vraag luidt: zoek een gepaste domeinnaam voor jouw website. Denk er aan: de vlag moet de lading dekken. Jouw tijd gaat nu in. *(geluid van tikkende klok)*

JACQUELINE: *(op)* De properste toiletten van België punt be.

(geluid: [buzzer bij fout antwoord](#), Jacqueline gaat naar 2de toilet)

STEM QUIZMASTER: Helaas, Jacqueline. Dat is veel te lang voor een domeinnaam. Een goede domeinnaam is kort en krachtig. Hoe minder de gebruiker moet intikken hoe beter. Probeer het nog eens. *(geluid van tikkende klok)*

JACQUELINE: *(op)* Genderneutrale toiletten punt be.

(geluid: [buzzer bij fout antwoord](#), Jacqueline gaat naar 3de toilet)

STEM QUIZMASTER: Niet slecht. Maar daarmee roep je een verkeerd beeld op. Dan lijkt het alsof je enkel transgenders uitnodigt. Probeer het voor iedereen aantrekkelijk te maken. *(geluid van tikkende klok)*

JACQUELINE: *(op)* Propere toiletten punt be.

(geluid: [buzzer bij fout antwoord](#), Jacqueline gaat naar 4de toilet)

STEM QUIZMASTER: Dat kan ik niet goedkeuren. Dat is meer een domeinnaam voor poetsproducten. Jouw domeinnaam moet specifiek verwijzen naar het gebruik van jouw toiletten. Jouw laatste kans gaat nu in. (geluid van tikkende klok)

JACQUELINE: (op) Plasjeden punt be.

(geluid: [jingle bij correct antwoord](#), gevolgd door [applaus van publiek](#))

JACQUELINE: (enthousiast) Yes! Yes!

ESTHER: (op) Pfw. Ik heb ze terug aan. Nu ging dat vanzelf. Wat heb jij daar in gestrooid?

JACQUELINE: Talkpoeder. Dat gebruik ik voor mijn rubberen handschoenen. Dan schuift het beter en het neemt zweet op.

ESTHER: Het ruikt flauw. Maar dat maakt niet uit. Na vandaag doe ik die broek nooit meer aan. Ook al vindt Roland dat sexy.

JACQUELINE: Houd je nog altijd aan met die chef van de beveiliging?

ESTHER: Ja. En ik weet het. 't Is niet de ideale relatie. Maar hij is ZO knap en ZO lief en ZO vrijgevig. Kijk, ik heb weer een mooie ring gekregen. (toont ring)

JACQUELINE: Olala! Met diamantjes! Zijn ze echt?

ESTHER: Natuurlijk zijn ze echt. Hij zit in de diamantbusiness.

JACQUELINE: Mooi! Heel mooi!

(Georgieva op, legt 1 cent in schoteltje, wil buiten gaan)

JACQUELINE: Mevrouw! U vergeet iets!... Madame!

GEORGIEVA: (met Russisch accent) Ya? (ik?)

JACQUELINE: Dat is van u. (geeft 1 cent)

GEORGIEVA: Dat is van u.

JACQUELINE: *(toont cent)* Dit is maar 1 cent, mevrouw. Een toiletbezoek kost 50 cent.

GEORGIEVA: Is niet goed?

ESTHER: Nee, het moet vijftig cent zijn... Pjat (vijf). Nol (nul).

GEORGIEVA: Ah! Pjat nol... Pitis-jat? (vijftig)

ESTHER: Da. Pitis-jat cent.

GEORGIEVA: Sorry, sorry! *(zoekt in portemonnee)*

JACQUELINE: *(tot Esther)* Ken jij Russisch?

ESTHER: Welnee. Ik werk parttime aan het onthaal . Daar passeren veel nationaliteiten. Hier en daar pik ik dan een woordje op. Nu ken ik net genoeg Russisch om de Russen op een krakkemikkige manier te verwelkomen.

JACQUELINE: Werk je in een fabriek?

ESTHER: Nee. In hetzelfde bedrijf als Roland: bij Gamma Diamonds.

GEORGIEVA: *(toont 50 cent)* Zo goed?

JACQUELINE: Dat is perfect, mevrouw.

GEORGIEVA: Sorry, voor mijn flamandski niet goed. Ik ben Georgieva. Ik kom uit Rusland.

ESTHER: Kom jij nu van Rusland? Of woon je hier al.

GEORGIEVA: Ik ben hier met mijn man. Hij zaken doen in Antverpien. Ik moogt shoppen.

JACQUELINE: Je spreekt al goed Nederlands, Georgieva

GEORGIEVA: Spasibo. Dank u voor praten met mij. En sorry voor niet goede cent. Trein naar Antverpjen nu komen. Bye bye!

(Georgieva af, Sander op uit toilet)

ESTHER: Die trein moet ik ook hebben. Wacht ik ga mee! Nog eens een dikke merci voor de hulp, Jacqueline. Volgende keer breng ik bloemen mee.

Ciao! *(af)*

JACQUELINE: *(roept na)* Dat is niet nodig!

SANDER: Dat zal ik ook eens doen: voor jou een bloemetje meebrengen. Want dat verdien jij wel.

JACQUELINE: Ik zou niet weten waarom.

SANDER: Omdat jij altijd glimlacht, altijd vriendelijk bent en altijd te vinden bent voor een praatje. En omdat ik daar van opfleur.

JACQUELINE: Charmeur! *(af met vochtig doekje in toilet van Edith)*

SANDER: Ik zou je nog meer charmeren als je het toestond. Want jij bent een vrouwtje naar mijn hart, Jacqueline. Maar ik weet het. Ik ben te oud voor jou. Wat niet wegneemt dat je op latere leeftijd ook nog vlindertjes kan voelen.

JACQUELINE: *(op uit toilet)* Wel Sander, dat heb ik onlangs ondervonden. Oh! Als die man binnenkomt, begint ineens een zwerm vlinders in mijn buik te kriebelen. Dan ben ik zo verliefd als een puber.

SANDER: Ja zeg, nu maak ik helemaal geen kans meer bij jou. Maar goed. Wie is de gelukkige? *(gaat aan tafel zitten)*

JACQUELINE: *(gaat bij Sander zitten)* Er is geen gelukkige. Want hij weet het niet en zal het ook nooit te weten komen. We praten zelfs niet mekaar. Alleen een goedendag. Meer niet.

SANDER: Zeg nooit: "nooit".

JACQUELINE: Toch wel. Ik wil geen relatie meer. Maar het gekriebel van die vlindertjes vind ik wel fijn. En dat wil ik zo houden.

SANDER: Ieder zijn meug. Ik ben al blij dat we zo'n goeie vrienden zijn dat we over intieme aangelegenheden kunnen praten.

JACQUELINE: Over intieme zaken gesproken. Het is me opgevallen dat jij ongewoon lang op het toilet blijft. Scheelt er iets met de prostaat?

SANDER: *(bitsig)* Ja zeg. Als ik niet op mijn gemak op het toilet mag zitten, moet je maar een parkeerschijf invoeren.

JACQUELINE: Ik ben alleen maar bezorgd, Sander. Dat doen vrienden, weet je, bezorgd zijn om mekaar.

BERTHA: *(op met steekwagentje met kartonnen dozen)* Hier is de leverancier van ons allemaal, zie! Dat is toch waar, eh Jacqueline. Wc-papier is voor ons allemaal. Voor jong en oud, voor rijk en arm. Want we moeten allemaal ons gat afkuisen, nietwaar?

JACQUELINE: Ja Bertha. Dat is waar.

BERTA: Waar moet ik het zetten? In het kamertje daar vanachter?

JACQUELINE: Ja, zet het maar in het kamertje. Wacht, ik zal de deur los maken.

BERTHA: Blijf maar zitten. Ik krijg die deur wel open. Dat trucje ken ik nog altijd. Ik heb er indertijd wel een jaar moeten voor brommen, maar nu is het met goede bedoelingen, nietwaar? *(rijdt kiepwagentje naar voorraadkamer)*

JACQUELINE: Op de schabben aan de linkerkant is nog plaats.

BERTHA: Komt in orde. *(frutselt aan het slot)* Kijk eens! Maar 10 seconden voor dat slotje. Ik ben nog altijd goed. *(af met steekwagentje in voorraadkamer)*

SANDER: Heeft zij in de gevangenis gezeten?

JACQUELINE: Ja, maar dat is lang geleden.

SANDER: Ben je niet bang dat ze iets mee pakt?

JACQUELINE: Nee.

SANDER: Jij bent veel te goed van vertrouwen, Jacqueline. Niet alle mensen zijn zo lief en goed als jij, hoor. En zeker geen ex-gedetineerden.

BERTHA: *(op)* Helaba! Dat heb ik gehoord, eh mijnheer. *(naar Sander)* Jij moet mij niet verdacht maken. Dat is voor niks nodig. Ik maak er geen geheim van dat ik ooit in de bak gezeten heb. Wat niet wil zeggen dat ik er fier op ben. Maar ik ben er wel trots op dat ik sedertdien de eerlijkste mens ben die op deze aardkloot rondloopt. Wat blijkbaar van u niet kan gezegd worden. Want jij zit duidelijk Jacqueline op te vrijen. En ik ben er zeker dat jouw vrouw dat niet weet.

SANDER: Ik ben weduwnaar.

BERTHA: Oh. Doe dan maar voort. *(tot Jacqueline)* Maar laat je niet vangen! *(af in voorraadkamer)*

SANDER: Ik zal eens naar huis gaan en een boterhammetje gaan eten. Want 't is weeral middag.

JACQUELINE: Ja, dat moet ik ook nog doen.

SANDER: *(betaalt)* Tot een van de volgende dagen. Dan passeer ik weer in de buurt.

JACQUELINE: Tot ziens, Sander. Enne.. doe me een plezier en ga toch maar eens langs bij een dokter.

SANDER: Dat zal ik doen. Daag! *(af)*

BERTHA: *(op met leeg steekwagentje)* Oh, is de aanbieder al weg?

JACQUELINE: Natuurlijk, met zo'n eerlijk mens als jij in de buurt.

BERTHA: Vind je het erg dat hij weg is?

JACQUELINE: Nee.

BERTHA: Als er aan mijn betrouwbaarheid getwijfeld wordt, krijg ik het op mijn heupen, Jacqueline. Vroeger is voorbij! Snappen de mensen dat niet? Vroeger kuisten ze hun gat af met gazettenpapier, maar nu toch niet meer.

JACQUELINE: Gelukkig maar. Anders zat je zonder werk.

BERTHA: Ik ben niet gebonden aan een fabrikant van wc-papier en toiletartikelen. En maar goed. Want die markt begint stilaan te piepen. Heb je er nog niet van gehoord? Ze zijn al te koop: toiletten met “verwenbeurtjes voor de billen”.

JACQUELINE: Wablieft?

BERTHA: Toiletten met een onderliggend doucheke en een föhn. Voorlopig kan alleen 't chique volk ze betalen. Maar dat kan rap veranderen. Zeep was vroeger ook alleen voor de rijke mensen. *(geeft leveringsbon)* Wil je hier nog eens tekenen voor ontvangst?

JACQUELINE: *(tekent)* Dat zou ook wel eens impact kunnen hebben op mijn job.

BERTHA: *(neemt leveringsbon)* Dat denk ik niet. Ik denk dat jij nog lang mag blijven werken. Want hoe luxueus en hygiënisch alles ook gemaakt wordt, mensen zijn en blijven vieze beesten.

JACQUELINE: Tegen wie zeg je het.

BERTHA: Allee. 'k Ben er mee weg. Hou de boel gezond en tot de volgende keer.

JACQUELINE: Wacht! Ik zal de deur open houden. *(opent deur)*

(Bertha af met steekwagentje)

JACQUELINE: Dan zullen we de gebruikte toiletten eens gaan aanpakken. *(wil poetsen)*

LUCAS: *(op met charmante glimlach)* Dag mevrouw.

JACQUELINE: *(in extase)* Dag mijnheer.

(Muziek: [You are so beautiful van Natalia](#). Lucas wandelt langzaam naar een toilet. Jacqueline kijkt hem in extase na. Lucas af op toilet. Muziek fade out. Jacqueline nog even in extase, dan happy)

Doe maar vlindertjes! Ik vind het plezant!

(Muziek: refrein van [Despacito van Luis Fonsi](#) Jacqueline haalt poetskar, poetst uitbundig dansend de 3 gebruikte toiletten. Inspiratie voor haar dance moves: [dance cleaning challenge van Inanna Sarkis](#). Na poetsbeurt van 3de toilet Chantal op met reistas. Muziek stopt.)

CHANTAL: Hey Jacqueline.

JACQUELINE: Ha Chantal! Terug thuis?

CHANTAL: Ja, eindelijk! Ik ben bekaf.

JACQUELINE: Waar ben je geweest?

CHANTAL: In Sierra Leone.

JACQUELINE: Waar ligt dat ergens?

CHANTAL: In Afrika. Wel een tof land. Met joviale en heel gastvrije mensen. We kregen zelfs een welkomstdrink in het hotel. Al was het niet zo'n best hotel. Maar het drankje was lekker! Het was met room en had een karamelsmaak. Super lekker! Als ik er nog eens naartoe ga, brengt ik zo'n fles mee. Nu had ik geen tijd om te shoppen.

JACQUELINE: Krijgen jullie geen vrije tijd?

CHANTAL: Soms. Dat hangt van het vluchtschema af. Maar gisteren was het lossen en laden. Twee opeenvolgende vluchten van 7 uur zonder pauze. Ik ben afgepeigerd.

JACQUELINE: Straks een warme douche en dan het bed in.

CHANTAL: Wees gerust. Veel meer zal ik vandaag niet meer doen. *(af in toilet)*

(Korte pantomime: Jacqueline gaat aan tafel zitten, kijkt verliefd naar de toiletdeur van Lucas, fatsoeneert haar kapsel, zucht, zingt smachtend: "You are so beautiful", zucht...)

JACQUELINE: Ach ja! ik moet me nog registreren bij Wordpress. *(leest)* Je e-mailadres. *(typt haar e-mailadres)*

(leest) "Kies een gebruikersnaam"... Wat is dat voor iets? Zou dat de naam van mijn website moeten zijn?... *(typt)* "plasje doen".

(leest) "Kies een wachtwoord". Er staat niks om te kiezen. Dat zal ik waarschijnlijk zelf moeten verzinnen. *(denkt even na, typt)* "toilet".

Wat is dat? *(leest)* "Sorry, het wachtwoord moet uit minimaal 8 tekens bestaan"... *(zucht, typt)* "toiletborstel".

(leest) "Sorry, het wachtwoord moet minstens 1 cijfer bevatten"

(typt) "1 toiletborstel"

(leest) "Sorry, het wachtwoord mag geen spaties bevatten"

(Lucas op, Jacqueline merkt het niet)

Godverdomme! Zeg dat dan allemaal ineens! Stomme programmeurs!

LUKAS: *(charmant)* Boos op programmeurs, mevrouw?

JACQUELINE: *(schrikt)* Nee... euh... ja... een beetje...

LUKAS: *(monkelend)* Niet doen. Weet je, vroeger waren er mensen die hun familie, slaap, en eten opofferden voor het welzijn van de mensheid. Dat waren toen heiligen. Nu zijn dat programmeurs. *(betaalt)*

JACQUELINE: ??? Ben jij een programmeur?

LUKAS: *(lachend)* Ja.

JACQUELINE: Oh, sorry!

LUKAS: Je hoeft je niet te excuseren. Ik vond het grappig dat je op IT'ers zat te foeteren. Mijn dag kan niet meer stuk. Tot ziens!

JACQUELINE: Tot ziens.

(Lucas af)

JACQUELINE: Tot ziens. (*happy*) Hij heeft iets gezegd!... Wij hebben gepraat!...
 “Mijn dag kan niet meer stuk”, zei hij. (*springt op*) De mijne ook niet! De
 mijne ook niet!

STAFKE: (*zwijmelt donken op, lalt*) Mag ik eens komen pissen, Jacqueline?

JACQUELINE: Als je op de bril gaat zitten, Stafke, anders niet.

STAFKE: Gij zijt potverdomme een streng wijf.

JACQUELINE: Dat moet wel, als je hier zo zat binnen duikelt.

STAFKE: Ik ben niet zat.

JACQUELINE: Nee. Er zit alleen een beetje bloed in jouw alcohol. Komaan man,
 naar het toilet!

STAFKE: En gaan zitten? Op den bril?

JACQUELINE: Ja.

STAFKE: (*waggelt richting stoel*) Dat doe ik niet graag. Ik sta liever recht. Maar ja,
 als een schoon wijveke iets commandeert dan luister ik, zulle... Ik ben
 toch een brave jongen, eh Jacqueline. (*ploft op stoel*) Vwala! Ik zit. Op den
 bril. Nu mijn chareltje nog zoeken. (*frommelt aan gulp*)

JACQUELINE: Nee! Daar niet plassen! (*probeert Stafke van de stoel te trekken*)

STAFKE: Wat is 't, chouke? Wilde gij dansen? Ik kan dat nog, zulle. (*hijst zich op
 aan Jacqueline, zingt vals en lallend “Heb je even voor mij”...*)

JACQUELINE: Nee Stafke, nee!

CHANTAL: (*op*) Wat is hier aan de hand?

JACQUELINE: Help eens, Chantal. Hij moet naar het toilet.

(*Jacqueline en Chantal trekken Stafke recht en sleuren hem in een toilet, terwijl
 Stafke verder lalt/zingt/neuriet – hij mixt hierbij naar believen allerhande liedjes*)

door mekaar. De dames leggen Stafke op de grond met de benen in het toilet en het hoofd zichtbaar naast de open toiletdeur.)

CHANTAL: Oef! Hij is er.

JACQUELINE: Dat wel. Maar nu moeten we zijn broek en onderbroek nog naar beneden trekken en hem op de pot zetten.

CHANTAL: (*bange blik*) Dat zal je alleen moeten doen, Jacqueline. Want dat is mijn ding niet.

JACQUELINE: Ja, dat snap ik. En je hebt ocharm al zo'n lange dagen achter de rug. Laat maar, meisje. Ik fiks dat wel. Bedankt voor de hulp. Als ik voor jou iets kan doen, je weet waar je mij kan vinden, eh.

CHANTAL: Jazeker. Tot ziens, Jacqueline. (*legt bij het buitengaan 50 cent in het schoteltje*)

JACQUELINE: Tot ziens!

STAFKE: (*roept klagend*) Mijn gsm! Ik moet mijn gsm hebben!

JACQUELINE: Waarom?

STAFKE: Ik moet mijn dochter bellen om te zeggen dat ik in de kliniek lig.

JACQUELINE: Je ligt niet in de kliniek. Je ligt in het toilet. Maar je ligt wel verkeerd. Zo kan ik er niet aan. (*pakt Stafke's voeten en draait hem 180° graden*)

STAFKE: (*zingt lallend*) [Je veux l'amour!](#) Op de vloer!

(Stafke's benen liggen nu buiten. Jacqueline trekt zijn broek en (extra) onderbroek tot op zijn voeten. Tijdens deze handeling zeurt Stafke)

STAFKE: Mijn gsm! Ik moet mijn gsm hebben.

JACQUELINE: (*doorzoekt broekzakken, vindt gsm*) Alsjeblieft, zagevent. En nu een beetje meewerken asjeblieft want ik ga u op de pot trekken. (*af in toilet*)
Eén, twee...

STAFKE: Drie! (*Stafke's benen verdwijnen*)

JACQUELINE: (*op*) Voilà. Nu mag je plassen.... Nee!... Blijf daar af! Laat dat hangen! (*sluit vliegensvlug de deur*) Verdomme! Nu moet ik straks heel dat toilet kuisen. Wat zei ik daarstraks? Dat wc-madammen niet genoeg meemaken om te bloggen?

JEROEN: (*op*) Goeiemiddag mevrouw.

JACQUELINE: Goeiemiddag mijnheer.

JEROEN: Ik ben Jeroen Bosmans, hoofd van de spoorwegpolitie. (*toont legitimatie*)

JACQUELINE: U bent niet in uniform.

JEROEN: Nee. Voor dit onderzoek ben ik incognito. U bent de uitbaatster van deze toiletten?

JACQUELINE: Ja, mijnheer.

JEROEN: Zijn die twee deuren de enige in- en uitgangen?

JACQUELINE: Ja, mijnheer.

JEROEN: Geen achterdeur?

JACQUELINE: Nee, mijnheer.

JEROEN: Zijn de toiletten dag en nacht toegankelijk?

JACQUELINE: Nee. Als ik 's avonds naar huis ga, sluit ik alle toiletten af. Alleen het nachttoilet blijft open.

JEROEN: En die twee deuren?

JACQUELINE: Die blijven ook open. Scheelt er iets?

STAFKE: (*steekt kopt buiten*) Jacqueline! Ik heb gedaan!

JACQUELINE: Ik heb nu geen tijd, Stafke. De politie is hier.

STAFKE: *(op, zijn broek op de enkels en gsm in de hand)* De politie?

JACQUELINE: Ja. Die mijnheer is van de politie.

STAFKE: *(getogen)* De politie! *(schuifelt enthousiast, met gestrekte armen naar Jeroen)* Mijn vriend!
(Stafke wil Jeroen omhelzen maar die springt op 't laatste nippertje opzij)
 He! Waar is nu die Pokemon? Komaan! Ik heb u gezien!
(speurt met gsm, tot hij Jeroen in het vizier heeft)
 Ah! Daar is hij!
(maakt foto van Jeroen)
 Hebbes!

JEROEN: Zou u deze man aan de deur willen zetten, mevrouw? Ik heb met u nog het een en ander te bespreken.

JACQUELINE: Ik zal mijn best doen. Stafke! Broek optrekken, jongen. 't Is tijd om naar huis te gaan. *(helpt broek aantrekken)*

STAFKE: *(glundert, tot Jeroen)* Dat is hier nogal een service, eh Pokemon.
(Gepikeerd gaat Jeroen alle toiletdeuren openen = kijken of er nog iemand is)

JACQUELINE: De volgende keer laat ik je niet meer binnen als je zo zat bent. Dan mag je ergens anders gaan plassen.

STAFKE: Ik moet niet plassen.

JACQUELINE: Nee, dat zal niet. Kom, 't is tijd om te vertrekken. *(leidt Stafke naar de uitgang)*

STAFKE: Nu al? Ik heb nog dorst.

JACQUELINE: Dag Stafke. *(duwt Stafke af)*
(tot Jeroen) Heb ik iets misdaan, mijnheer? Zijn er klachten over mijn toiletten? Zijn ze niet proper genoeg? Ik gebruik geen javel omdat het niet goed is voor het milieu maar als...

JEROEN: *(onderbreekt)* Wij doen geen onderzoek naar al dan niet propere toiletten, mevrouw. Gaat u zitten.

(Jeroen en Jacqueline gaan aan tafel zitten)

De federale recherche heeft de spoorwepolitie ingeschakeld bij het opsporen van een georganiseerde bende die zich schuldig maakt aan diamantsmokkel. Hoogstwaarschijnlijk gaat het om een Russische bende die in Sierra Leona bloeddiamanten aankoopt en via via in Zaventem ons land binnen smokkelt.

JACQUELINE: Bloeddiamanten. In Sierra Leone.

JEROEN: Inderdaad. Zegt u dat iets?

JACQUELINE: Nee. Ik probeer alleen bij de les te blijven. Al snap ik niet wat ik daar mee te maken heb.

JEROEN: De federale recherche weet inmiddels dat de koeriers de gesmokkelde diamanten in hun lichaam verstoppen. In de aars of de vagina.

JACQUELINE: Waarom schakelen ze dan de spoorwepolitie in? Ze kunnen die mannen dan in Zaventem toch oppakken?

JEROEN: Het kunnen ook dames zijn.

JACQUELINE: Ok, maar in Zaventem hebben ze toch scanners om de mensen te onderzoeken?

JEROEN: Het is onmogelijk om alle vliegtuigpassagiers een radiologisch onderzoek te laten ondergaan, mevrouw. Aan de grens of op vliegvelden mag trouwens alleen gefouilleerd worden. De bodyscans, waar jij het over hebt, onderzoeken alleen de buitenkant.

JACQUELINE: En alleen de passagiers die van Sierra Leone komen? Kunnen ze die dan niet helemaal onderzoeken? Van buiten en van binnen?

JEROEN: Smokkelaars zijn niet zo dom om rechtstreeks van Sierra Leona naar België te vliegen. Die maken eerst tussenvluchten.

JACQUELINE: Al die tijd met diamanten in hun gat! Dat moet pijnlijk zijn.

JEROEN: De recherche heeft inmiddels één partij bloeddiamanten kunnen onderscheppen. Van een importerende koerier. Die waren veilig verpakt in condooms die naar lavendel ruiken.

JACQUELINE: Huh? Lavendel?

JEROEN: Inderdaad. Er zijn nog meer details bekend. Zo weten we bijvoorbeeld dat de koeriers die van Zaventem komen, de diamanten doorgeven aan een andere koerier. De doorgeefluiken – en hier komt u ‘in the picture’ – zijn de openbare toiletten van een Belgisch station. Daarom hebben ze de spoorwegpolitie ingeschakeld.

JACQUELINE: Maken ze hun aars leeg in openbare toiletten? Kunnen ze dat thuis niet doen?

JEROEN: Koeriers hebben geen contact met mekaar. Zodat ze hun mond niet kunnen voorbijpraten als ze gevat worden.

JACQUELINE: Dus jij denkt dat in mijn toiletten gesmokkelde diamanten worden doorgegeven.

JEROEN: Nee. Dat is nu juist het probleem. De crime unit heeft het deep en dark web al uitgespit, maar ze vinden nergens aanwijzingen over de exacte plaats van zulke transacties. Er zijn meer dan 250 stations in België. Wij kunnen onmogelijk al die toiletten dagelijks te controleren. Daarom zouden wij willen rekenen op de burgerzin van alle toiletdames en –heren.

JACQUELINE: Oh nee! Ik ga niet elke dag in mijn vuilnisbakjes op schattenjacht naar condooms. No way!

JEROEN: Wij vragen alleen om verdachte omstandigheden te melden. Bijvoorbeeld: verdachte pakjes, verdacht gedrag, sporen van verplaatsen of geknoei met het meubilair, ongewoon lang gebruikt van het toilet. Zulke dingen. *(geeft kaartje)* U kan me op dit nummer bereiken.

JACQUELINE: Dus ik moet detective gaan spelen.

JEROEN: Niet noodzakelijk. Na dit gesprek bent u automatisch alerter voor abnormale toestanden.

JACQUELINE: Ah! Ik ben gebrainwasht.

JEROEN: *(lacht)* In zekere zin wel, ja. Hoe dan ook, de onderschepte partij diamanten kwam niet van hier. Want het ruikt hier niet naar lavendel, maar naar... *(ruikt)* iets lente-achtigs...

JACQUELINE: Magnolia.

JEROEN: Heel aangenaam.

JACQUELINE: Dank u.

JEROEN: By the way. Ik reken op uw discretie. Nog een prettige dag verder. *(af)*

JACQUELINE: Ik ga geen kaka onderzoeken! Wat denken ze wel! Daarbij, alleen in een verstopt toilet blijft de stoelgang liggen. Ik "swipe" alleen de veggen. En die zien er niet verdacht uit. *(gaat aan tafel zitten)* Diamantensmokkel, verdorie!... Dat is ver van mijn bed... Alhoewel... Misschien toch niet zo ver...

(de lichten dimmen tot bijna donker, zachte achtergrondmuziek: [Diamonds are forever – orchestraal](#). Een voor een verschijnen "de verdachten" op het podium. Eerst in het donker. Daarna in een felle spot. Elk personage herhaalt de woorden die hem/haar verdacht maken (zie hieronder) met de muziek zachtjes op de achtergrond.)

CHANTAL: *(links op in het donker, dan in de spotlight)* Sierra Leone is een van de vriendelijkste Afrikaanse landen. Met heel joviale en gastvrije inwoners. *(spot uit, Chantal af)*

SANDER: *(rechts op, dan in de spotlight)* Ja zeg. Als ik niet op mijn gemak op het toilet mag zitten, moet je maar een parkeerschijf invoeren. *(spot uit, Sander af)*

GEORGIEVA: *(links op, dan in de spotlight)* Ik kom uit Rusland. Ik ben hier met mijn man. Hij zake doen in Antverpjen. *(Spot uit, Georgieva af)*

EDITH: *(rechts op, dan in de spotlight)* Ik werk in hetzelfde bedrijf als mijn chéri: bij Gamma Diamonds. *(Spot uit, Edith af)*

NICKY: *(links op, dan in de spotlight)* ik ben verzot op lavendelgeur. Ik gebruik het thuis overal. *(spot uit, Nicky af)*

BERTHA: *(rechts op, dan in spotlight)* Kijk eens! 10 seconden voor dat slotje. Ik ben nog altijd goed. *(spot uit, Bertha af)*

LUCAS: *(links op, dan in de spotlight)*

JACQUELINE: NEE! JIJ NIET!

(spot uit, Lucas af. Muziek luider)

EINDE 1ste BEDRIJF

2de BEDRIJF

(Intro: 2 x refrein van "[Zak eens lekker door](#)" van De Deurzakkers. Het is ochtend. Op de 1ste wc-deur links en 1ste wc-deur rechts hangt een bordje: "buiten gebruik". Poetskar staat op de scène. Jacqueline poetst een toilet. Een figurant verlaat het 2de toilet van links en betaalt.)

JACQUELINE: Dank u wel, mijnheer/mevrouw. Nog een prettige dag!

NICKY: *(op)* Goeiemorgen schoonheid. Hoe is het met jouw website? Is het gelukt?

JACQUELINE: Het begint zo stilaan op een website te lijken.

NICKY: Mag ik eens kijken?

JACQUELINE: Natuurlijk. *(opent Wordpress)*

NICKY: "Plasje doen". Geweldige titel! Past bij het product en spreekt iedereen schattig aan. Net zoals de toiletjuffrouw. De lay-out is ook netjes. Nu nog wat foto's en dan komt het helemaal goed.

JACQUELINE: Het duurt wel lang voor zo'n website klaar is. Ik ben er al een hele week mee bezig.

NICKY: Och, darling! Je moest eens weten hoe dikwijls ik al aan mijn klanten heb moeten uitleggen dat een website niet op één twee drie gemaakt is. *(wil naar toilet)*

JACQUELINE: Wacht! Ik moet nog een lavendelblokje in jouw toilet leggen.

NICKY: Och, laat maar. Parfums zijn toch maar een tijdelijk genot.

JACQUELINE: Hela! Mijn wc-blokjes gaan lang mee, hoor.

NICKY: Ik bedoel: parfum vervliegt. Zelfs als je jezelf helemaal parfumeert, is na een uur of zes alles weg. En als je een droge huid hebt zoals ik nog rapper.

JACQUELINE: Oh, dat wist ik niet.

NICKY: Tja. Over vrouwelijke accessoires weet ik alles. Daar kick ik al heel mijn leven op.

JACQUELINE: Bestaan er ook condooms met lavendelgeur?

NICKY: Hola! Gaat Jacquellentje de frivole toer op? Ze bestaan in alle geuren en kleuren, my dear. Kijk maar eens op het internet.

LUKAS: *(op)* Goeiemorgen dames.

JACQUELINE: Goeiemorgen mijnheer.

NICKY: *(sexy)* Hello sunshine!

(Muziek: [You are so beautiful van Natalia](#). Lucas wandelt langzaam naar het toilet. Jacqueline en Lucas kijken hem extase na. Lucas af in tweede toilet links. Muziek fade out.)

NICKY: Mama mia! Wat een knappe gast! Daar wil ik doodzonde voor doen.

JACQUELINE: Moet jij niet plassen?

NICKY: Ja, maar hou seffens die spetter aan de praat. Daar wil ik kennis mee maken.

JACQUELINE: Ik hou nooit mensen aan de praat.

NICKY: Voor mij maak je toch wel een uitzondering, niet? *(werpt kushandje, af in 2de toilet rechts)*

JACQUELINE: Dit is mijn vlindermoment, man!... *(herpakt)* Madame! Die spetter zit in mijn droom. Daar kom jij niet in!

(Jacqueline zet poetskar tegen Nicky's deur, gaat aan Lukas' deur staan smachten. Muziek: [You are so beautiful van Natalia](#) - Na de eerste gezongen zin Jeroen op. Muziek af.)

JEROEN: *(op)* Al iets verdacht gevonden, mevrouw?

JACQUELINE: Nee. In de andere stations ook nog niks?

JEROEN: Nee, nog altijd niet.

JACQUELINE: Als ze iets gevonden hebben, laat jij dat dan weten? Want elke dag ieder gebruikt toilet grondig onderzoeken, is vermoeiend, hoor.

JEROEN: Zodra er een positieve wending is, laat ik het zeker weten.

JACQUELINE: By the way. Ik heb eens nagedacht over dat gedoe. Als ik het goed begrijp, mag ik twee bandieten verwachten. Degene die de steentjes brengt en degene die ze ophaalt.

JEROEN: Dat klopt. Maar het is vooral degene die ze ophaalt die van belang is.

JACQUELINE: En als ik de diamanten vind. Wat dan?

JEROEN: Dan belt u mij en komt meteen een speurdersteam ter plaatse.

JACQUELINE: En die pakken dan elke klant op die het toilet gebruikt waar de diamanten lagen.

JEROEN: Ja.

JACQUELINE: Dat kan een argeloze burger zijn.

JEROEN: Dat kan.

JACQUELINE: Ik wil niet dat mijn klanten lastig gevallen worden.

JEROEN: Dat kan ik niet garanderen.

JACQUELINE: Dat is spijtig.

JEROEN: Verder nog vragen?

JACQUELINE: Nee, nee.

JEROEN: Ok. Laat ons hopen dat die bende snel opgerold is. Nog een prettige dag, mevrouw.

JACQUELINE: Voor u ook.

(Jeroen af)

JACQUELINE: *(verwijdert "buiten gebruik" bordjes)* Gedaan met speurneuzen. Ik laat mijn klanten niet lastig vallen omdat ze toevallig op een place de délict gaan zitten. Dat de politie het zelf oplost.

LUKAS: *(steekt kop buiten, kleintjes)* Excuseer, mevrouw. Zou u mij iets kunnen geven om te poetsen, asjeblieft. Ik heb... een ongelukje gehad.

JACQUELINE: Oh maar dat is geen probleem. Dat kuis ik wel op. Dat is mijn job.

LUKAS: *(op uit toilet, sluit de deur)* Ja maar, 't is nogal... euh... spetterend. Het... loopt de spuitgaten uit. *(ongemakkelijk lachje)*

JACQUELINE: Ah ja, zo'n roomspuit. Ja, dat ken ik. Dat ruikt niet naar bloemetjes, eh?

(Nicky rammelt met deur tegen poetskar)

LUKAS: Ik wil het zelf opkuisen, hoor.

JACQUELINE: Nee, nee. Laat dat maar aan mij over. *(haalt poetskar)*

NICKY: *(op)* Vrouwen en fatsoenlijk parkeren! Een contradictio in terminis.

JACQUELINE: Foute opmerking van een "soortgenoot", Nicky. *(rijdt met poetskar over Nicky's tenen/of tegen de benen)*

NICKY: Auch!

(Jacqueline poetst het toilet. Tijdens Nicky's flirt loopt ze in en uit het toilet, haar ergernis neemt zienderogen toe.)

NICKY: *(flirterig)* Goh! Ik ben vergeten in de spiegel te kijken. Zit mijn haar nog goed, mijnheer?

LUKAS: Volgens mij wel.

NICKY: En mijn oogschaduw. Licht die er nog op. *(gaat dichterbij)*

LUKAS: Ja.

NICKY: *(kijkt Lukas verliefd aan)* Oh ja. Dat mooie haar, die mooie ogen *(knippert met oogleden)*... Maar genoeg over mezelf... Komt u hier vaak?

LUKAS: Soms.

NICKY: Ik kom hier bijna elke week. Eerst consumeer ik in het buffet een tongstrelend likeurtje *(likt sensueel de lippen)*, zo hemels en zo zacht als een zomerbriesje. Houdt u van likeurtjes?

LUKAS: Nee. Dat is mijn ding niet.

NICKY: Dat zag ik meteen. U bent meer de viriele man met een stevige pint bier in de vuist. Of vergis ik me?

LUKAS: Nee, dat klopt.

NICKY: U straalt zoveel mannelijkheid uit en tegelijk zoveel zachtheid. U doet me denken aan... *(dramatisch)* Och ja! Hoe kan ik dat vergeten! Ik ben mijn teddybeer kwijt. Wil jij vannacht bij mij slapen?

JACQUELINE: *(op, zwaait met natte wc-borstel naar Nicky)* 't Is hier geen rendez-vous plaats!

NICKY: Maar wij zijn gewoon gezellig aan 't praten. *(sexy tot Lucas)* Nietwaar, mijnheer? Trouwens ik heet Nicky. En u?

JACQUELINE: Er uit, Nicky! Time out!

NICKY: Ja zeg...

JACQUELINE: Ik zei: time out! *(ferme zwaai met wc-borstel naar Nicky. De borstelkop valt er af en stuitert op de grond)*

NICKY: Ok, ok. Ik ben al weg. Brienne of Tarth! *(af)*

(Jacqueline heeft de steel van de wc-borstel vast. Lukas raapt borstelkop op, geeft hem aan Jacqueline.)

LUKAS: *(lachend)* Dat was een heftig optreden. Ben jij altijd zo kordaat?

JACQUELINE: *(herstelt de wc-borstel)* Nah. Ik ben eigenlijk mijn boekje te buiten gegaan, maar... Tiens. Er zit precies iets in het handvat.

(Muziek: [Diamonds are forever – orchestraal](#). Langzaam trekt Jacqueline een condoom met verpakte diamanten uit de steel.)

JACQUELINE: Oh nee! Er zijn 250 stations! Waarom hier!

LUKAS: Dat is precies een condoom.

JACQUELINE: Nu weet ik niet wat ik er mee moet doen.

LUKAS: Weggooien?

JACQUELINE: Was het maar zo simpel. Dat is een condoom met diamanten.

Een Russische bende smokkelt ze binnen en gebruikt stationstoiletten als doorgeefluik. Maar waar juist, weet de politie niet. Daarom vroegen ze alle wc-madammen en –heren om mee uit te kijken. Et voilà! Het doorgeefluik is mijn wc-borstel. Nu komt er dus nog een koerier om de diamanten op te halen.

LUKAS: Bel dan maar rap naar de politie.

JACQUELINE: Nee. Want die komt dan met bruto geweld iedereen oppakken die op dat toilet gaat zitten. Ook de onschuldigen. Dat laat ik niet gebeuren. Niet met mijn klanten.

LUKAS: Wat ga je dan doen?

JACQUELINE: Wat kan ik doen?

LUKAS: Je hebt niet veel keuze. Ofwel bel je de politie, ofwel onderschep je die ophaalkoerier zelf.

JACQUELINE: Of ik doe helemaal niks.

LUKAS: Dat is geen optie. Dat is de deur opzetten voor misdadigers. Maar wat je wel zou kunnen doen... De wc-borstel met diamanten terug op het toilet zetten. En de deur op slot doen, zodat het toilet bezet lijkt. De koerier zal

dan moeten terugkomen. Als dan iemand voor de 2de keer naar dat toilet wil gaan, bel je de politie. Zo worden niet AL jouw klanten lastig gevallen.

JACQUELINE: Dat is geen slecht gedacht.

LUKAS: Hoewel voor jou niet de beste oplossing. Je zal heel alert moeten zijn. Bovendien zijn diamantsmokkelaars geen doetjes. Alle middelen zijn goed om hun doel te bereiken.

JACQUELINE: Ja zeg, nu begin ik bang te worden, hoor.

LUKAS: Ik zou bij je blijven, maar ik moet naar mijn werk. *(betaalt)* Ik zal straks nog eens binnen springen. Trouwens, ik ben Lukas.

JACQUELINE: Aangenaam... Lukas.

LUKAS: Tot straks! En wees voorzichtig.

JACQUELINE: Zal ik doen.

(Lucas af)

JACQUELINE: *(verrukt)* Hij wil bij me blijven! Hij komt terug! *(steekt diamanten in handvat, monteert borstelkop)* Dat is geen droom, dat is echt!... Maar wacht eens!... Hij komt NOG eens terug... Voor hetzelfde toilet?... "Wees voorzichtig"... Was dat goede raad of een waarschuwing? *(met borstel naar 2de toilet van links)* Potverdomme, eh! Ik word er paranoïde van! *(zet borstel in toilet, doet deur op slot)*

HANNA: *(op met kop koffie)* Hoi Jacqueline!

JACQUELINE: Ah Hanna! Had ik koffie besteld? Dan ben ik aan 't dementeren.

HANNA: Nee, je had niet besteld. Ik trakteer. Want ik heb goed nieuws. Ik kon niet wachten om het jou te vertellen.

JACQUELINE: Is het iets met suikerbonen?

HANNA: Nee! Iets met mijn werk. Vandaag werk ik nog de broodjeszaak. Maar morgen... Morgen is het gedaan! Gedaan met smoskes zonder mayonaise, Martino's zonder augurk, broodjes gezond zonder brood. Fini!

JACQUELINE: Ben je ontslagen?

HANNA: Nee, want dan was het slecht nieuws.

JACQUELINE: Heb je je ontslag gegeven?

HANNA: Ja. En weet je waarom?... Omdat ik geselecteerd ben voor een hoofdrol in een Hollandse film. (*danst, zingt van vreugde*) “ [I'm walking on sunshine](#), whoa oh (2x)

JACQUELINE: Amai! Proficiat!

HANNA: Oh! Jacqueline! Ik zie het al helemaal voor mij! Venetië, Berlijn, Cannes, Hollywood!

JACQUELINE: Toch maar met je twee voetjes op de grond blijven, hoor meisje. Het filmwereldje is hard.

HANNA: Ik weet het. Maar nu ik de kans gekregen heb, ga ik er keihard voor knokken.

BERTHA: (*op met steekwagentje met kartonnen dozen*) Goeiemorgen! Hier is de leverancier van ons allemaal! Aha! Koffiebreak! Doe maar voort, hoor. Ik weet waar ik moet zijn. (*naar voorraadkamer, draagt dozen een voor een binnen*)

JACQUELINE: (*tot Hanna*) Welke rol heb je? Waarover gaat de film?

HANNA: Ik ben het nichtje van een soldaat die in de eerste wereldoorlog schatrijk geworden is. Toen hij nog arm was, was hij verliefd op zijn nichtje. Op mij dus. Maar ik was in de oorlog met iemand anders getrouwd. En om mij te imponeren, kocht hij een groot kasteel en gaf hij decadente feestjes.

BERTHA: (*op*) En toen nodigde hij zijn nichtje uit op zijn kasteel. En 't was weer koekenbak. En dan is er een auto ongeluk en op het einde sterft hij. Ik heb

die film gezien. Hoe heet hij ook weer. Het was met Leonardo “van Cabrio”.

HANNA: Nee, nee. De film waar ik het over heb, moet nog gemaakt worden. En ik heb de hoofdrol.

BERTHA: Dat is straf. Want het verhaal is helemaal hetzelfde.

JACQUELINE: Het zal een remake zijn.

BERTHA: Van een recente film? Dat kan niet. En zeker niet van zo’n kaskraker.
(tot Hanna) Ben jij zeker dat jij een hoofdrol krijgt, meisje? ’t Zou niet de eerste keer zijn dat jonge meisjes er met loze beloftes in geluisd worden.

JACQUELINE: Heb je een contract, Hanna?

(Hanna is onthutst)

BERTHA: Of is het tussen de lakens klaar gekomen?

JACQUELINE: Er is toch een overeenkomst op papier, of niet?

BERTHA: Je hebt toch een condoom gebruikt!

JACQUELINE: Hanna?

(Hanna wenend naar 2de toilet links. Deur is vast. Af in volgende toilet.)

JACQUELINE: Zou ze bedrogen zijn?

BERTHA: Volgens mij twee keer.

JACQUELINE: Ocharme! En ze was zo blij.

CHANTAL: *(op in uniform, met reistrolley)* Hoi dames!

JACQUELINE: Ha Chantal! Alles goed?

CHANTAL: Alles prima.

BERTHA: Ben jij een airhostess?

CHANTAL: Nee, tegenwoordig ben ik een “flight attendant”. Sedert mannen ook ons beroep beginnen doen, zijn wij gender-neutraal. Zoals deze toiletten.

BERTHA: Moet jij in 't begin ook die show met veiligheidsinstructies doen?

CHANTAL: Ah ja! Dat is verplicht. Maar ik ben wel altijd blij als dat gedaan is.

BERTHA: Wil jij me dan eens uitleggen waar die zuurstofmaskers voor dienen? Want dat snap ik nog altijd niet.

CHANTAL: Niet? Wel, als de luchtdruk wegvalt, vallen de maskers naar beneden. Dan zet je dat ding op je neus en mond. En als we crashen komen daar je tanden in terecht en kunnen ze je identificeren. *(lacht)*
Grapjeu!

JACQUELINE: Heb jij gedronken, Chantal?

CHANTAL: Ik heb toch verteld dat ze in Sierra Leone zo'n lekker welkomstdrankje hebben? Ik heb zo'n fles meegebracht. *(neemt fles uit trolley)* En ja, ik heb er al van gedronken.

JACQUELINE: Ik zie het. De fles is halfleeg.

CHANTAL: Halfvol, eh Jacqueline.

BERTHA: *(leest etiket)* Amarula. Dat ken ik niet.

CHANTAL: Dat moet je proeven! Dat is godendrank! Heb jij glazen, Jacqueline?

JACQUELINE: Gewone frisdrankglazen, maar geen borrels.

CHANTAL: Dat is ook goed.

(Jacqueline af in voorraadkamer)

CHANTAL: Ik moet wel even haar het toilet. *(naar 2de toilet links, klopt aan, wil deur openen, klopt nogmaals)* Dat is raar. Er antwoordt niemand en de deur is vast.

BERTHA: Hangt er geen bordje “buiten gebruik”?

CHANTAL: Nee.

BERTHA: Wacht. 'k Zal eens helpen. *(morrelt aan het slot, opent deur)* Voilà! Nu kan je binnen.

JACQUELINE: *(op met glazen, schrikt, schreeuwt)* Doe die deur dicht!

(Chantal geschrokken af in 2de toilet rechts)

BERTHA: Waarom? Er zit niemand op!

JACQUELINE: *(geeft glazen aan Bertha, sluit deur af)* Ik moet dat toilet helemaal ontsmetten. Iemand heeft er een ongelukje gehad. Ruik je dat niet?

BERTHA: Ja zeg. Hang er dan een bordje aan. Ik wou alleen die juffrouw helpen. *(zet glazen op tafel)*

JACQUELINE: Wou zij naar dat toilet?

BERTHA: Ja natuurlijk. Anders had ik mijn skills niet gebruikt.

JACQUELINE: Ach zo...

(Hanna snikkend op uit toilet)

JACQUELINE: Maar Hanna toch. Kom nog even bij mij zitten. Kom.

HANNA: Nee! *(rent wenend af)*

JACQUELINE: Hoe kon ze zo naïef zijn. Ik snap het niet.

BERTHA: Een knappe, charmante gast die het goed kan uitleggen. Er zijn veel vrouwen die daar slappe knieën van krijgen, hoor. En niet alleen jonge meisjes!

JACQUELINE: *(ongemakkelijk)* Ja, dat zou wel eens kunnen. *(met vochtig poetsdoekje af in toilet Hanna)*

BERTHA: Zo'n ladykillers kennen alle trucjes om te scoren. En je hebt niet aldoor door, eh! Voor je het weet, ben je 'gesjareld'.

GEORGIEVA: *(op, heeft paraplu bij, groet Bertha)* Choede dak.

BERTHA: Jacqueline! Volk!

JACQUELINE: *(op)* Ah! De mevrouw van Rusland. Goeiedag, George...ina?

GEORGIEVA: Georgi-eva.

JACQUELINE: Ah ja. Nog altijd in België, Georgieva?

GEORGIEVA: Da. "Zavtra" (=morgen) teroeg.

JACQUELINE: Ah! Ga je terug?

GEORGIEVA: Da, da.

BERTHA: *(wuift "tot ziens")* Da daa!

GEORGIEVA: *(tot Bertha)* Ik tualet?

JACQUELINE: *(uitnodigend gebaar)* Ga maar, Georgieva. Ze zijn allemaal proper.

GEORGIEVA: *(naar 2de toilet links, deur is vast, geërgerd)* Ye-bat! *(af in 3° toilet rechts)* (vertaling: ye-bat!" = f*ck!)

BERTHA: Ze willen precies allemaal in dat tweede toilet zijn.

JACQUELINE: Ja. Volgens de statistieken wordt het dichtstbijzijnde toilet het minst gebruikt. Naar het schijnt vanwege het gevoel dat iedereen daar passeert.

BERTHA: Dus het eerste toilet is het properste.

JACQUELINE: Bij mij zijn ze allemaal proper, Bertha!

ESTHER: *(briesend op, draagt zwart rokje + witte blouse, stevent naar 1ste toilet rechts)*
Niks vragen! Ik moet efkens alleen zijn. *(af in 1ste toilet rechts)*

BERTHA: Oei! Die heeft iets meegemaakt. Ik dacht de job van wc-madame saai was. Maar hier is precies altijd iets te beleven.

JACQUELINE: Och Bertha! Je moest eens weten wat hier allemaal gebeurt.

BERTHA: Ik denk dat jij veel volgers zou hebben, moest jij een blog beginnen.

JACQUELINE: Dat hebben er nogal gezegd. Maar eerst mijn website. Daarna zien we wel. À propos. Zou jij eventjes aan een toilet willen poseren voor een foto? Ik heb nog foto's nodig voor mijn website.

BERTHA: Nee. Mijn kop komt nergens meer in. Niet in de gazet en zeker niet op het internet. Ik ben nu een brave, onzichtbare burger. Ik wil niet dat het verleden mij achterhaalt.

JACQUELINE: Ja, dat begrijp ik.

BERTHA: Ik moet er nu wel vandoor. Ik heb nog veel werk. Teken je de leveringsbon nog eens?

(Jacqueline tekent, Chantal op)

CHANTAL: *(op)* Heb jullie nu al geproefd?

BERTHA: Nee, maar 't is zo goed als dat ik het gehad heb. Adios, ladies! De plicht roept! *(af met kiepwagentje)*

JACQUELINE: Tot ziens, Bertha!

(Chantal schenkt in twee glazen een bodempje drank in)

JACQUELINE: Zou jij voor een fotootje voor mijn website willen poseren, Chantal? Zo'n knappe airhostess bij mijn toiletten. Dat zou tof zijn.

CHANTAL: Oh ja! Een airhostess! Die hoffelijke, liefvallige dame met de uitstraling van een toverfee. Kniel en aanbid de engel van het luchtruim die feitelijk een overgewaardeerde meid is. *(drinkt)*

JACQUELINE: Wat scheelt er?

CHANTAL: Och. Ik ben gewoon nog pissig op die ambetante passagier van daarstraks. Die dacht dat ik er alleen voor hem was. Wel twintig keer heeft

hij gebeld. En zijn laatste vraag deed de deur dicht. “Wil je alsjeblieft die motoren afzetten, juffrouw, want ik kan niet slapen.”

ESTHER: *(op uit toilet)* Hij gaat vreemd, de smeerlap! *(gaat bij Jacqueline en Chantal zitten)*

JACQUELINE: Wie? Roland?

ESTHER: Nu bedriegt hij niet alleen zijn vrouw, maar mij ook!

CHANTAL: Bedient hij drie vrouwen? Da's een gezonde gast!

ESTHER: Ik ging gisteravond nog wat halen in de supermarkt. Zie ik hem daar in een café zitten! Met een jong grietje. En maar kussen en maar flikflooiën. De Judas, verdomme! Ik stond te trillen op mijn benen.

JACQUELINE: Heb je een scène gemaakt?

ESTHER: Nee. Maar deze avond krijgt de volle laag. Daar mag hij zeker van zijn! En zal hij niks kunnen ontkennen! Want ik heb alles gefilmd.

GEORGIEVA: *(op uit toilet, zonder paraplu)* Pitis-jat cent. (vijftig) Ik nog weten.

JACQUELINE: Dat hebt u goed onthouden, mevrouw.

GEORGIEVA: U lieve madam. Dva (=twee) pitis-jat cent. *(betaalt 2x 50 cent)*

JACQUELINE: Dank u!

(Muziek: [Menuet van Luigi Boccherini](#) Sander links op, Lukas rechts op, elk met een boeketje bloemen. Lukas heeft gele bloemen. Volgt een korte pantomime in barokke stijl: ze kijken elkaar aan, groeten mekaar, verlenen zwierig voorrang, enz. Tenslotte dansen ze samen, met grappige menuet pasjes, naar Jacqueline. Sander biedt hoffelijk zijn boeketje aan.)

GEORGIEVA: Njet!!! *(slaat het boeketje van Sander uit zijn handen, raast in 't Russisch)* Njet! Njet zjoltich tsvjetov! Ne mozzesh davat zjoltije tsvjeti! Eto prakljatije! Eto nje razrësheno! (Vertaling: Nee, geen gele bloemen! Je mag geen gele bloemen geven! Dat is een vervloeking! Dat mag niet!)

ESTHER: Hé hé! Kalm, eh matroesjka! Dat ga je in 't Vlaams moeten zeggen, want we hebben er geen jota van gesnapt. Nederlandski por favor?

(Sander staat verbouwereerd te kijken. Lukas consulteert zijn gsm)

CHANTAL: Er is iets met die bloemen.

GEORGIEVA: Prakljatije! *(maakt bezwerend gebaren van boeketje naar Jackeline spookgeluid)* Woe! Woe Woe!

ESTHER: Wil ze nu zeggen dat die bloemen behekst zijn?

SANDER: Niet zwansen, eh. Die komen gewoon uit een bloemenwinkel.

GEORGIEVA: *(stampt op het boeketje)* Njet! Njet! Njet! Prakljatije!

SANDER: Ja zeg! Prak ze nog wat platter!

LUKAS: Kijk hier. *(leest op gsm)* "In Rusland betekent gele bloemen geven: ik moet jou niet."

SANDER: Dan verkopen ze in Rusland geen gele bloemen, of wat?

CHANTAL: Jawel. Die geven ze aan hun schoonmoeder.

LUKAS: *(tot Jacqueline)* Dit ruikertje mag ik dus wel geven. *(geeft bloemen)*
Bedankt voor je goede zorgen en nogmaals mijn verontschuldigingen voor de overlast.

GEORGIEVA: *(tevreden)* Dat goed! Do svidaniya! *(vertaling: tot ziens!)* *(Georgieva af)*

JACQUELINE: Dank u wel, Lukas. En jij ook, Sander.

SANDER: Je moet me niet bedanken. Je hebt niks gehad.

JACQUELINE: Je wou me verrassen met een bloemetje. Ook al is dat door omstandigheden mislukt, de intentie was er.

(Sander haalt schouders op, wil naar 2de toilet links, deur is vast, dan af in laatste toilet links.)

ESTHER: Ocharme. Zijn haring braadt niet.

CHANTAL: Met hoog water is een mens altijd chagrijniger. Dat zie ik elke dag.
Als ze naar het toilet gaan, stoten ze mij bijna omver.

LUKAS: Dat verbaast me. Jouw uniform dwingt toch respect af.

JACQUELINE: *(tot Chantal)* Daarom had ik van jou graag een foto op mijn website gezet.

CHANTAL: Sorry Jacqueline. In uniform mag ik niet gefotografeerd worden voor publicitaire doeleinden. Dat is contractueel verboden. Zelfs op mijn Facebookpagina mag ik geen foto van mezelf in uniform zetten.

JACQUELINE: Oh, spijtig. *(met leeg glas af in 1ste toilet)*

ESTHER: En als ik in jouw uniform poseer? Mag dat?

CHANTAL: ... Dat denk ik wel.

ESTHER: Vooruit dan. We gaan ons omkleden. Dan krijgt Jacqueline haar stijlvolle foto. Zij staat voor ons toch ook altijd klaar, toch?

CHANTAL: Ja dat is waar.

(Jacqueline op uit toilet met glas water)

ESTHER: Waar kunnen we ons omkleden, Jacqueline?

JACQUELINE: Ginder! In mijn voorraadkamer. De deur is nog los.

(Esther en Chantal af, Chantal neemt haar trolley mee. Jacqueline zet bloemen in glas water)

LUKAS: Ik heb er eens over nagedacht. Eigenlijk zou de politie die koerier op heterdaad moeten betrappen. Maar dat gaat niet als de deur vast is. Ik denk dat je die deur beter los maakt als iemand voor de 2de keer naar dat toilet wil. En dan bellen we meteen de politie.

JACQUELINE: We?

LUKAS: Ik laat je dat gevaarlijk spel niet alleen spelen. Dit is georganiseerde misdaad, Jacqueline! Dat zijn kerels die niet wakker liggen van een moord meer of minder.

JACQUELINE: Ja zeg! Maak me nog wat banger!

LUKAS: Hoe zit het met de huidige klanten? Zijn ze te vertrouwen?

JACQUELINE: Chantal wilde daarstraks wel op dat toilet en Sander daarnet ook. Maar dat is niet abnormaal. De middelste toiletten zijn het meest in trek.

LUKAS: We zullen ze toch maar in 't oog houden.

JACQUELINE: Bedankt voor jouw steun.

LUKAS: Dat is toch vanzelfsprekend.

(heel even worden warme blikken uitgewisseld)

SANDER: *(op uit toilet)* Spijtig dat ik je mijn boeketje niet kon geven, Jacqueline. Ik wou je uit de grond van mijn hart bedanken. Want dankzij jou ben ik naar de dokter geweest. En je had gelijk. Er was iets aan de hand.

JACQUELINE: Toch niks ernstig?

SANDER: Gelukkig niet. De dokter schreef alfablokkers voor. Sedert ik die inneem, gaat het al veel beter.

JACQUELINE: Daar ben ik blij om.

SANDER: Is dat de mijnheer van de vlindertjes?

JACQUELINE: *(ongemakkelijk)* Nee... Die mijnheer werkt niet in de vlindertuin van de zoo. D.dat is iemand anders.

SANDER: *(schalks)* Dan moet ik ook eens naar mijn ogen laten kijken. Want dan scheelt daar ook iets aan. *(betaalt)*

(Esther op in lingerie. Sander gaapt Esther aan)

ESTHER: Chantal heeft nog een lange broek bij. Wat wil je dat ik aandoe? Het rokje of de lange broek?

JACQUELINE: Het rokje.

ESTHER: *(tot Sander)* Wat is 't? Nog nooit jarretelles gezien? *(af)*

SANDER: Oh my God! Ik leef nog! *(pakt het kaduke boeket, af met het boeket voor zijn kruis)*

LUKAS: Het leven van een toiletjuffrouw is boeiender dan ik dacht.

JACQUELINE: Doorgaans is het hier gezellig. Maar dat bepalen de mensen zelf. Sommige willen een babbeltje doen, wat ik leuk vind. Andere willen snel komen en snel gaan, zonder al te veel plichtplegingen en dat...

LUKAS: *(onderbreekt)* Zoals ik, voor mijn accidentje.

JACQUELINE: Ja. Maar jij was wel altijd vriendelijk.

STAFKE: *(zwijmelt op, lalt)* Hier moet ik zijn! Maar ik weet niet meer waarom. Wat kom ik hier doen, Jacqueline?

JACQUELINE: Ga maar plassen, Stafke. Maar wel op de bril gaan zitten, eh.

STAFKE: Ja moe. *(zingt "Moe, mag ik in de Kaspische", zijmelend af in 3de toilet rechts)*

LUKAS: Aan afwisseling geen gebrek.

(Omgeklede Esther en Chantal op)

ESTHER: Ben ik geen mooie airhostess?

JACQUELINE: Niet van een echte te onderscheiden.

ESTHER: Dit outfitje heeft precies toch meer sexappeal dan mijn garderobe. Waar moet ik gaan staan?

JACQUELINE: Euh... *(Jacqueline neemt haar gsm)*

LUKAS: Kom, ik zal de foto's maken. Zorg jij voor de regie.

JACQUELINE: Hier! *(opent deur 1ste toilet links)* Een foto van dit interieur met de airhostess naast de deur.

(Lukas en Edith stellen zich op, Esther neemt sexy pose aan)

CHANTAL: *(tot Esther)* Kan het wat deftiger, juffrouw? Flight attendants zijn geen speelpoezen.

JACQUELINE: Ja, het mag gedistingeerder, Esther. Gewoon glimlachen. Steek je duim eens op. *(Esther volgt de richtlijnen)*

STAFKE: *(op uit toilet)* Jacqueline! Wil je eens helpen? Ik krijg de 'tiret' (rits) niet los.

JACQUELINE: *(diepe zucht)*

LUKAS: *(lachend)* Ga maar helpen, moeder Theresa. Ik zorg wel voor een goede foto.

(Esther, Chantal en Lukas gaan door met de fotoshoot)

JACQUELINE: Je zou toch eens wat minder moeten drinken, hoor Stafke.

STAFKE: Ja zeg. Als ik drink, hebben ze allemaal commentaar. Maar als ik dorst heb, zegt niemand iets.

JACQUELINE: *(prutst aan de rits)* Als je dorst hebt, kan je ook water drinken.

STAFKE: Water? Dan gaat mijn lever nogal verschieten.

JACQUELINE: Zeggen je vrouw of jouw kinderen daar nooit iets van.

STAFKE: Mijn kinderen? Ja, die heb ik vorige week nog gezien. Toen de wifi uitgevallen was. Verdomme, die gasten waren groot geworden!

JACQUELINE: Zo. De rits is los. En nu op de bril.

STAFKE: "OP" de bril?

JACQUELINE: Ja, Stafke. *(duwt Stafke in toilet, sluit de deur, naar Lukas)* Is 't gelukt?

LUKAS: Kijk maar eens. *(toont de foto's)*

JACQUELINE: Mooi! Perfect!

CHANTAL: Mogen wij ons gaan omkleden?

JACQUELINE: Ja, doe maar.

(Chantal en Edith af in voorraadkamer)

LUKAS: Welke foto ga je voor je website gebruiken?

JACQUELINE: *(bekijkt de foto's)* Deze. Die vind ik het mooist.

LUKAS: Zal ik hem op je website zetten?

JACQUELINE: Ach ja. Jij bent IT-er. Als je dat zou willen doen. Graag!

(Lukas houdt zich bezig met laptop)

GEORGIEVA: *(op met gevulde boodschappentassen)* Hallo!

JACQUELINE: Hallo Georgieva.

(Georgieva zet boodschappentassen neer. Jacqueline gebaart naar Lukas: 2de keer! Lukas belt terzijde de politie.)

GEORGIEVA: Sorry. Zont *(vertaling: paraplu)* forget.

JACQUELINE: Zont?

GEORGIEVA: Da, zont.

JACQUELINE: Dat begrijp ik niet, Georgina.

(Muziek: "[Singing in the rain](#)" Georgina geeft een parodie ten beste van de dans-scène uit de film, met ingebeelde paraplu)

JACQUELINE: Ah! Je bent jouw paraplu vergeten! Ja, dat gebeurt wel meer.

GEORGIEVA: *(wijst naar 2de toilet links)* Tam! *(vertaling: daar!)*

JACQUELINE: Nee, daar niet. Dat toilet was vast.

(Lukas gebaart: "deur open doen")

GEORGIEVA: Tam!

JACQUELINE: Wil je gaan kijken? Mij goed. *(ontgrendelt de deur)*

GEORGIEVA: *(kijkt in het toilet, gaat niet binnen)* Njet.

JACQUELINE: NJET??? *(tot Lukas)* Njet!!!

(Lukas gebaart: het zij zo, Jacqueline doet toiletdeur dicht (niet op slot!), volgt Georgieva die de 3de deur links opent)

GEORGIEVA: Njet.

(Jacqueline sluit 3de deur links, inmiddels opent Georgieva 3de deur rechts, schrikt en krijst)

JACQUELINE: Oh nee! Stafke kom daar af!

(we horen Stafke van het toilet springen, dan Stafke op)

GEORGIEVA: *(wijst naar paraplu in toilet)* Tam! Tam!

STAFKE: *(tot Georgieva)* Ja, ik heb er naast gepist. Daar moet je zoveel tamtam niet over maken. Van daar boven mikken is niet gemakkelijk, zulle.

(waggelt naar tafel)

JACQUELINE: *(neemt de paraplu)* Alsjeblieft, Georgieva. En sorry voor de gênante situatie.

GEORGIEVA: Spasiba.

(Georgieva neemt snel haar boodschappentassen en af. Tegelijk Esther en Chantal met trolley op, Jacqueline neemt poetskar, dweilt 3de toilet rechts)

STAFKE: *(merkt fles)* Daar zie begot! Een fles! Daar ga ik eens van proeven.

(grijpt naar fles)

CHANTAL: *(grist de fles weg)* Da's mijn fles, makker!

STAFKE: Hela Roodkapje! Geef mijn fles eens terug!

LUKAS: Is die fles niet van Jacqueline?

CHANTAL: Nee, van mij. *(steekt fles in trolley)*

STAFKE: Nee! Ik had ze het eerst gezien. Kom rode bes, teruggeven! Of ik roep de boze wolf.

ESTHER: Man jij kunt zagen! Stap het af, zatlap! *(duwt Stafke)*

(Stafke wankelt en valt. Lukas wil hem oprapen, Jacqueline komt er bij. Stafke lalt enkele onverstaanbare woorden en valt in slaap)

LUKAS: Amai, die mens heeft een serieus doseringsprobleem.

ESTHER: Is die in slaap gevallen, of wat?

JACQUELINE: 't Is niet de eerste keer dat hij zijn roes hier komt uitslapen. Kom, we leggen hem op een toilet. Dan ligt hij uit de weg.

(Lukas en Jacqueline slepen Stafke naar 1ste toilet rechts)

CHANTAL: *(betaalt 50 cent)* Ik ga naar huis, eh Jacqueline.

JACQUELINE: Ja Chantal. Bedankt voor jouw bijdrage voor mijn website en wel thuis!

(Chantal af)

ESTHER: Ik zal ook eens naar huis gaan. *(betaalt toiletbezoek)* Dan kan ik me al wat oppeppen voor een vlamme ruzie. Want wat die vent mij geflikt heeft, dat pik ik niet!

(Inmiddels ligt Stafke op het toilet. Esther wil links af, Hanna rechts op. Esther is verbaasd, ze neemt haar gsm en kijkt beurtelings van gsm naar Hanna.)

HANNA: Ik ben er nog altijd niet goed van dat ik me zo in de luren heb laten leggen, Jacqueline. Wat ben ik toch een stom kiekeken!

JACQUELINE: Och Hanna. De beste lessen zijn die van vallen en opstaan.

HANNA: Ja, maar het doet wel pijn. *(snikkend)* Enorm veel pijn. *(wenend af in 2de toilet links)*

ESTHER: Dat is die trut, verdomme! *(toont gsm)* Hier zie! Kijk maar! Dat is die piskous die mijn Roland zat af te likken.

JACQUELINE: *(tot Lukas)* Zij wou daarstraks ook op dat toilet. Dit is de tweede keer.

LUKAS: Ik bel de politie. Barricadeer die deur! Snel!

JACQUELINE: *(geeft kaartje aan Lukas)* Bel dit nummer. Vraag naar Jeroen Bosmans. *(tot Esther)* Zit Roland in de film business?

ESTHER: Nee! In de diamant business, zoals ik.

(Jacqueline haalt poetskar, Lukas toetst nummer in)

LUKAS: *(tot Jacqueline)* Die kar is te licht. Heb je niks zwaarder?

JACQUELINE: Die tafel en die stoelen. Dat is alles... Of nee!... Stafke!

LUKAS: Perfect! *(telefoneert terzijde)* Mijnheer Bosmans? Jacqueline van de openbare toiletten vraagt politie interventie voor een aanhouding.... In verband met diamanten. Het is dringend... Ja, nu direct!... Ok. *(haakt in)*

(Lukas helpt Jacqueline om Stafke tot voor Hanne's deur te slepen, terwijl Stafke onverstaanbare woorden lalt of zingt.)

ESTHER: Ok, ik ben razend op dat wicht. Maar wat jullie nu doen, is er over, hoor mannekes. De politie er bij roepen? Dat hoeft niet. Laat die teef maar buiten komen. Dan zal ik haar eens een facelift geven waar ze de eerste drie jaar niet mee durft buiten komen.

JACQUELINE: Dat zal niet nodig zijn.

ESTHER: Dat ze mijne Roland aflebbert, is wel mijn zaak, eh Jacqueline. Niet die van jou.

JACQUELINE: Ze heeft meer op haar kerfstok dan dat. We leggen het straks wel allemaal uit. En hou je nu asjeblieft stil. De politie kan elk moment hier zijn.

LUKAS: Zo snel?

JACQUELINE: 't Is de spoorwegpolitie. Die zijn vlakbij gestationeerd.

(Stille scène: Jacqueline loopt zenuwachtig heen en weer. Lukas kijkt voortdurend op zijn horloge. Stafke snurkt luidruchtig. Esther staat zich op te winden. Dan duwt Esther tegen de toiletdeur.)

STAFKE: Hé, hé! Kalm, eh makker! Ik lag hier eerst.

HANNA: *(vanuit toilet)* Jacqueline! Ik krijg de deur niet open!

(Jacqueline duwt tegen Hannes deur)

ESTHER: *(in gevechtshouding)* Laat ze maar komen! Ik ben er klaar voor.

HANNA: Jacqueline! Help!

(Muziek: [Starship Troopers Soundtrack](#) Beide inkomdeuren zwaaien open, Jeroen en gewapend interventieteam op)

JEROEN: Politie! Freeze!

(Op een teken van Jeroen, doorzoeken de agenten met veel bombarie de toiletten. Muziek fade out)

JEROEN: Waar is de verdachte?

JACQUELINE: Hier! Als jouw agenten wat minder lawaai maken, kan je haar op heterdaad betrappen. Want de diamanten liggen daar ook.

ESTHER: Diamanten?

(Jeroen naar de agenten, fluistert instructies)

JACQUELINE: Stafke. 't Is tijd om naar huis te gaan. De politie is er.

STAFKE: *(enthousiast)* De politie! Mijn vriend? *(staat op)* Dat zijn zwarte pieten! *(tot Jeroen)* Jij hebt het niet goed begrepen, eh man. Uw pieten mogen niet

meer zwart zijn, maar gij moogt nog wel een baard hebben, zulle. Ik had u bijna niet herkend.

(de agenten stellen zich op aan Hanna's toiletdeur)

ESTHER: *(tot Jacqueline)* Mag ik eindelijk weten wat hier aan de hand is?

JACQUELINE: *(tot Esther)* Vermoedelijk is Hanna een koerier in de diamantensmokkel. En ik vrees dat jouw Roland er ook voor iets tussen zit.

ESTHER: Dat kan niet. Hij is chef van de security. Hij moet elke diamanttransactie veilig laten verlopen.

LUCAS: Dan kent hij ook de zwakke plekken. En begint corruptie meestal niet aan de top?

(Muziek: [Montagues and Capulets van Prokofiev](#) . Muziek stopt na 25".)

STAFKE: *(guitig)* Ik denk dat de zwarte Pieten iemand gaan doen verschieten.

HANNA: *(opent de deur)* Shit! *(wil de deur sluiten en/of weglopen, de agenten overmeesteren haar)*

JEROEN: *(tot Hanna)* Staat u toe dat ik u fouilleer?

STAFKE: Oh! Mag ik dat doen! Dat zou ik nu eens graag doen, zie!

HANNA: Wettelijk mag alleen een vrouw mij fouilleren. En zo te zien zijn er geen dames in jouw ploeg.

(Een agent steekt de vinger op)

JEROEN: Ja Mertens.

AGENT: *(kleintjes)* Ik ben transgender.

JACQUELINE: Momentje. *(haalt de wc-borstel)* De diamanten zaten in deze wc-borstel. Hanna is de enige die dat toilet gebruikt heeft. En nu zijn de diamanten weg.

HANNA: *(tot Jeroen)* Zij heeft ze gepikt! En nu wil ze mij de schuld geven! Dat is niet eerlijk! Dat is niet eerlijk! *(weent)*

JEROEN: Mertens! Fouilleer de verdachte.

HANNA: Blijf met uw handen van mijn lijf! Vuil jeannet!

JEROEN: Tegenwerking van politieonderzoek, discriminatie op basis van seksuele geaardheid... Uw strafblad is al in de maak.

STAFKE: Jacqueline! Ik denk dat je die zwarte pieten moet aangeven... bij Mie en Toe.

(Mertens vindt de diamanten)

JEROEN: Bingo! Ik arresteer u in naam der wet. U heeft het recht om te zwijgen. Alles wat u zegt, kan in een rechtszaak tegen u gebruikt worden.

(de agenten doen Hanna handboeien om)

JACQUELINE: Waarom Hanna? Waarom?

HANNA: Ben jij achterlijk? Voor de poen natuurlijk. Met één act kon ik meer verdienen dan andere vedettes op vijf jaar. En zeg nu zelf: ben ik niet grandioos? *(spottend)* Jij bent er toch met je twee voeten in getrapt.

JACQUELINE: *(geeft Hanna een klinkend oorvijs)* Je mag ze afvoeren.

ESTHER: Hold it! *(naar Hanna)* Wie is er begonnen met die buitenechtelijke en plus-buitenechtelijke affaire? Jij of Roland?

HANNA: *(onschuldig)* Roland? Welke Roland?

ESTHER: Den deze! *(toont filmpje)* De ladykiller die jij kust en aflebbert.

HANNA: Dat ben ik niet. Dat is een dubbelgangster.

ESTHER: *(tot de agenten)* Zoek het uit, jongens. Waar waren Roland Bogaerts en dit stuk krapuul gisteravond net voor sluitingstijd van de (naam supermarkt)?

(geeft gsm aan Jeroen) Dat zie je op dat filmpje. En als je Roland Bogaerts zoekt, die is chef beveiliging bij Gamma Diamonds. Moet er nog zand zijn?

HANNA: Jij stom loeder!

ESTHER: Zeg wat je wil, mens, ik hoor het niet meer. Stafke! Ik ga een stuk in mijn frak drinken. Ga je mee?

STAFKE: *(fleurt op)* Gaan we er ene pakken!

JACQUELINE: Niet doen, Stafke. Je bent al zo zat.

STAFKE: Jacquellentje. Het leven is kort, maar een zatte heeft op 't einde wel alles twee keer gezien.

(Stafke en Esther af)

JEROEN: Bedankt voor uw medewerking, mevrouw, mijnheer. U wordt later nog opgeroepen als getuige.

(Jeroen, agenten en Hanna af, Muziek: [You are so beautiful van Natalia](#). Lucas en Jacqueline kijken elkaar aan. Het lijkt alsof een romantische scène volgt. Dan Nicky op, wandelt sexy naar Lucas. Nicky en Lukas als verliefd stel af. Jacqueline kijkt hen verbaasd na. Muziek fade out.)

JACQUELINE: Dag vlindertjes. Dag heftige emoties. Deze wc-madame schakelt terug in rustige ralenti en gaat wc's kuisen.

EINDE